

[Jens Thomsen.]

Naboland mod Syd, var man dér kommet op paa at betale 30 pCt. p. a. af Banklaan og 22 pCt. af pantesikrede og guld-sikrede Førsteprioriteter. Det viser, hvor vidt man kan komme ud i den Henseende. Men man har dér for længst forladt disse forældede Principper, og det er besynderligt, at vore ledende Bankmænd ikke kan lære noget i Udlandet. Det er dog ganske urimeligt, at Landets Erhverv skal ødelægges, fordi en Vare som Guld stiger i Værdi. Det skal erkendes, at Krigen paafører vort Land mange Byrder, men det maa dog være langt værre for de krigsførende Lande. Til Trods herfor staar Danmark med den højeste Diskonto i hele Europa; vi staar med en Diskonto af 5½ pCt. mod 2 pCt. i det krigsførende England. Dette er dog i nogen Grad Bevis paa, at vore ledende Bankmænd ikke er deres Opgave voksne, og jeg vil gerne støtte mit Partis Ordfører i Kravet om at faa Nationalbankdirektør Bramsnæs fjernet fra den ansvarsfulde Post. Det er urimeligt at give en Mand 40 000 Kr. i aarlig Løn for at misregere Landet.

Landbrugsministeren udtalte forleden i en Diskussion med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen her i Tinget, at Maksimalpriserne paa Korn er sat paa samme Højde, som der begyndtes med for 25 Aar siden, til Trods for, at Landbrugets Udgifter er steget meget gennem de 25 Aar. Det forekommer mig, at det er en Politik, der glæder Ministeren. Han har jo ogsaa holdt Købpriserne under de Priser, der var gældende før 1914, længst muligt. Ministeren forlanger altsaa, at Landbruget skal nøjes med Indtægterne, som de var for 25 Aar siden, til Trods for at han erkender, at Udgifterne er steget meget i disse 25 Aar. Ministeren har ved en anden Lejlighed sagt, at Usikkerheden er Charmer ved Landbruget. Jeg tror dog, at mange ønsker noget mindre Charme og noget bedre Indtægter.

Det er mig ubegribeligt, at Maksimalprisernes Ansættelse skal rettes imod Landbruget. For den Landmand, der skal sælge Korn, gælder Maksimalprisen, hvis der vel at mærke er Køber til den Pris; men naar Landmanden skal købe Korn, mærker han ikke til nogen Maksimalpris. Købmændene kan drive Kædehandel fra den ene Forretning til den anden, og naar der tillægges Fragt og Avance fra enhver, kan Kornet jo til sidst komme op i en anelig Pris. Jeg har set, at Byg, som der rimeligvis kun er betalt 16 Kr. for til Landmanden, er solgt til en Købmand paa et senere Stadium for 18 Kr.

25 Øre. Denne Købmand skal igen tillægge Fragt og Avance, og Byggen kommer da op i en Pris af 19 Kr. 25 Øre. Det vil sige, at den Landmand, der skal købe Byg, maa give 3¼ Kr. mere, end den Landmand fik, som avlede Byggen. Det forekommer mig, at det er en ensidig Virkning af disse Maksimalpriser. Da der blev sat Maksimalpriser paa Brødkorn, blev der ogsaa sat Maksimalpris paa Rug- og Hvedebrød. Nu er der jo mange, der for at skaffe sig Kontanter har været nødt til at sælge betydeligt under Maksimalpriserne. Jeg vil gerne spørge Landbrugsministeren, om Hvedebrødet er blevet billigere af den Grund.

Handelsministeren har skadet det danske Samfund meget ved at undlade Beredskabskøb af Benzin, og det forekommer mig, at han nu anstrenger sig for at faa de tilstedeværende Beholdninger anvendt saa upraktisk som vel muligt. Jeg skal nævne et bestemt Eksempel fra det praktiske Liv. En Mand, der har Brugstilladelse for sin Vogn, skulde køre en Tur paa 18 km i privat Ærinde, men ifølge Brugstilladelsen maatte han ikke køre i sin egen Vogn, fordi det var privat Kørsel. Han lejer derfor en Vognmand, der kører to Ture. Bilejeren kunde selv have nøjedes med Benzin for 36 km, men det maatte han ikke af Hensyn til Benzinbesparelsen; men han maatte gerne gennem Lejebilen bruge Benzin til 72 km. Det er jo en Kineserordning, en Ordning, der er fuldstændig uforvarselig i en benzin-knap Tid. Og det er kun et enkelt Tilfælde; lignende forekommer i Virkeligheden i Tusindvis ude over Landet.

Med Hensyn til Beskatningen optræder Staten ogsaa efter min Mening fuldstændig skandaløst. Først sælger Staten Brugsretten til Bilkørsel, men den fratages vedkommende igen uden Tilbagebetaling af de betalte Beløb. Naar en Bilejer saa i dyre Domme køber et andet Brændselsstof end Benzin og søger Kørselstilladelse, siger Staten: Ja, du kan faa Kørselstilladelse, men saa maa der betales 50 pCt. Tillæg til Motorskatten. Hvis en Privatmand drev en saadan Forretning, blev han jo straffet for Bedrageri, og jeg vil gerne rette det Spørgsmaal til Handelsministeren: Er det forsvarligt at sænke den politiske Moral under den civile Straffegrænse? Det er efter min Mening en Skamtel paa Regering og Rigsdag, som jeg i hvert Fald paa Bondepartiets Vegne vil tage Afstand fra.

I samme Forbindelse vil jeg gerne stille Statsministeren et Spørgsmaal: Er det forneligt med en sund demokratisk Politik at bryde en Overenskomst som Kanslergade-